

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женя Димитрова
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Въззивно търговско дело
№ 20241001000055 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК и е образувано по **въззивна жалба вх. № 3294/11.01.2024 г.**, от „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2 срещу **Решение № 1571/15.12.2023 г.**, по т.д. № 1570/2023 г., на СГС, ТО, VI-22 с., с което е отхвърлена молбата му за обявяване неплатежоспособността му и откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл. 625 ТЗ.

Въззивникът счита, че постановеното решение е неправилно, в резултат на нарушения на материалния закон и нарушения на процесуалноправни норми. Счита, че затрудненията на дружеството не са с временен характер и обуславяли извод за наличие на неплатежоспособност. Сочи, че дружеството не разполагало с краткотрайни активи, а наличието на неудовлетворени публични вземания в голям размер счита за предпоставка за откриване на производството. Излага анализ на установените задължения и вземания и счита, че задълженията многократно надвишават активите му, поради което не бил в състояние да обслужва задълженията си. Сочи, че дружеството не разполагало с парични средства. По същество моли за отмяна на атакуваното решение и постановяване на друго, с което производство по несъстоятелност да бъде открито.

В съдебно заседание, въззивникът не се явява и не се представлява.

Съставът на САС по предмета на спора, съобрази следното:

Производството пред СГС е образувано по молба вх. № 77631/23.08.2023 г., с която молителят „Мит фрукт 20“ ЕООД, ЕИК

205920517 е отправил искане за постановяване на решение, с което да бъде обявена неплатежоспособността му с начална дата 28.02.2023 г., да бъде открито производство по несъстоятелност, да бъде постановено прекратяване дейността на дружеството и прекратени правомощията на управителя. Отправено е и искане производството да бъде спряно, в хипотезата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Молителят е твърдял, че е в състояние на неплатежоспособност, тъй като не бил в състояние да изпълни изискуемо публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност. Сочил, за начална дата на това състояние – 28.02.2023 г. Твърди, че няма никакви активи, а непогасените му задължения към НАП са в общ размер 1952366.24 лв. Твърди, че са налице и задължения по търговски сделки с юридически и физически лица като общия размер на задълженията към посочената дата възлизали на 8012000.00 лв. , както и задължения по търговски сделки. Твърди, че дружеството е преустановило дейността си, не разполага с активи и парични средства, като има несъбираеми вземания от дружества. Още сочи, че няма назначени лица по трудови или граждански договори.

Настоящият състав на Софийски Апелативен Съд, като съобрази представените доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено от **фактическа страна** следното:

След извършена служебна справка по партидата на търговеца в ТР воден при АВ съдът установи, че е обявен ГФО за 2021 г.

От изготвената служебна справка в АВ се установява, че по партидата на дружеството не са налице вписвания, отбелязвания или заличавания в Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър.

От постъпилата по служебен път справка от централна база на АИС КАТ за МПС, регистрирани на името на „Мит Фрукт 20,, ЕООД се установява, че е регистрирано едно МПС – тов. Авт. „Форд Транзит Конект“, ДК № *****, считано от 20.02.2020 г.

От постъпилата по служебен път Справка за банкови и платежни сметки и сейфове от 02.11.2023 г., изходяща от Българска народна банка, се установява, че дружеството е титуляр на платежна сметка за електронни пари при доставчика на платежни услуги „Айкарт“ АД, върху която има наложен запов.

От страна на Национална агенция по приходите е предоставена информация, че са налице подадени ГДД по чл. 92 ЗКПО за финансовите 2020, 2021 и 2022 г., че е налице проведено ревизионно производство по ЗДДС, приключило с РА № Р-22221420007853-091-001/12.07.2021 г., с обхват на периода 01.09.2020 г. – 31.10.2021 г. и 01.11.2020 г. – 31.12.2020 г. като актът е влязъл в сила. Посочено е, че е налице текуща ревизия с обхват данък върху дивидентите и ликвидационните дялове, с обхват на периода 01.07.2022 г. - 30.09.2022 г. и данък върху добавената стойност за периода 01.01.2021 г. - 28.02.2022 г. Установява се, че е са налице данни за образувано изп.д. № 200932519/2020 г., в хода на което са наложени обезпечителни мерки - запов върху платежната сметка на длъжника в „Айкарт“ АД, по която не е установен авоар и върху 1 бр. МПС с неустановено местонахождение. Не е започнато принудително изпълнение. Представени са ГДД на длъжника, РА № Р-22221420007853-091-001/12.07.2021 г. и РД № Р-22221420007853-091-001/24.06.2021 г.

От страна на длъжника са представени ГФО за периода 2020 г. – 23.08.2023 г.

Пред първоинстанционния съд е допусната ССЕ, чието заключение като компетентно, безпристрастно дадено и неоспорено от длъжника е кредитирано от първоинстанционния съд. Заключение то се цени и от въззивната инстанция като пълно и обективно. След извършена анализ на ГФО за периода 2020 – 20.08.2023 г. молителят е извършвал дейност, реализирал е приходи и разходи, както и е налице движение на парични потоци. При извършения анализ на имуществената структура за изследвания период се е установило, че нетекущите (дълготрайни) активи към 31 декември на съответната година от периода съставляват, съответно 2.23 %, 26.42 %, 0.39 %, 0.27 % и 0.21 % от общо активите. За същия период 2020 г. – 20.08.2023 г., текущите (краткотрайни) активи са съответно 97.77 %, 73.58 %, 99.61 %, 99.73 % и 99.79 % от общо активите като се състоят от вземания и парични средства. Експертът сочи, че дружеството не е отчело разходи за бъдещи период.

При анализ на пасива на баланса за меродавния период експертът сочи, че собственият капитал е положителна величина за целия процесен период 2020 г. - 20.08.2023 г. По отношение на задълженията от заключението се установява, че те се състоят от задължения към финансови предприятия, към доставчици и други задължения. Задълженията към финансови предприятия за анализирания период представляват 9.94 %, 0 %, 0 %, 0 % и 0 % от общо пасивите. Задълженията към доставчици са 15.08 %, 0 %, 3.19 %, 5.48 % и 0 % от общо пасивите. При наличните данни експертът е изчислил, че коефициентът на обща ликвидност е със стойности над 1 за целия ревизиран период, от което прави извод, че длъжникът е в състояние да посрещне текущите си задължения с наличните краткотрайни активи.

По отношение на стойностите на коефициента на бърза ликвидност за анализирания период, експертът извежда, че същите са в референтните граници като текущите активи, без материалите запаси, превишават текущите задължения, което поставя длъжника в добра ликвидност в краткосрочен аспект. Стойностите на коефициента за незабавна ликвидност, за периода 2020 – 23.08.2023 г. са извън референтните граници и показват, че текущите активи, без материалните запаси и вземанията, не са достатъчни, за да покрият текущите задължения в изследвания период. Изчисленията по отношение коефициента на абсолютна ликвидност сочат, че за периода 2020 – 2021 г., показателите са под референтните граници, а за периода 2022 г. - 28.02.2023 г. е с референтна величина. Към 20.08.2023 г. отново е налице влошаване като причината за това е наблюдавания драстичен спад на паричните средства.

След изчисления вещото лице извежда по отношение финансовата автономност (дългосрочна платежоспособност), че за периода 2021 г. – 20.08.2023 г. съществуващите задължения на длъжника са обезпечени с имущество. Молителят е напълно независим от кредиторите си, поради което е в добро финансово състояние, в дългосрочен аспект. Последното се дължина отчетените печалби за последните няколко анализирани периода като за 2022 г. и към 20.08.2023 г. общият размер на печалбата възлиза на 5.78 мил. Лв.

Досежно коефициента на задлъжнялост експертът сочи, че за периода 2021 – 20.08.2023 г. молителят е с много добро ниво на задлъжнялост и

собственият капитал превишава неколнократно задълженията на предприятието. Собственият капитал се формира от реализираните за 2022 г. и към 20.08.2023 г. печалби, в размер на 5.78 мил. Лв.

При извършване анализ на задълженията на дружеството, експертът е установил, въз основа на представена от молителя справка от НАП за размера на задълженията към 28.11.2023 г., че изискуемите данъчни задължения към посочената дата възлизат на 2026032.12 лв., от които главница - 1817170.74 лв. и лихви - 208861.38 лв. като към 20.08.2023 г. осчетоводените от длъжника възлизат на 1816119.99 лв., съответно е налице разлика в размер на 209912.13 лв. При това експертът представя вариант на изчисленията си по отношение на коефициентите на ликвидност, на финансова автономност и на задлъжнялост, към дата 20.08.2023 г. с добавени 210 хил. лв. и при съобразно срочността на вземанията. При този вариант на изчисления експертът извежда следните изводи:

- коеф. на обща ликвидност е със стойност над 1, т.е. длъжникът е в състояние да посрещне текущите си задължения с наличните краткотрайни активи;

- коеф. на бърза ликвидност е в референтни граници, т.е. длъжникът е в добра ликвидност в дългосрочен аспект;

- коеф. на незабавна ликвидност е извън референтните граници, т.е. текущите активи, без материални запаси и вземанията, не са достатъчни за покриване на текущите задължения;

- коеф. на абсолютна ликвидност е извън референтните стойности, т.е. молителят не притежава парични средства, с които да покрие текущите си задължения;

- коеф. на финансова автономност към 20.08.2023 г. сочи, че съществуващите задължения са обезпечени с имущество, т.е. молителят е напълно независим от кредиторите си, което го поставя в добро финансово състояние в дългосрочен аспект;

- коеф. на задлъжнялост към 20.08.2023 г. сочи, че молителят е с много добро ниво на задлъжнялост и собственият капитал превишава неколнократно задълженията на предприятието.

По отношение на вземанията към 20.08.2023 г. експертът сочи, че са изцяло краткосрочни, изискуеми са към датата на заключението и възлизат на 7547065.05 лв. От извършена проверка в счетоводството на молителя експертът е установил, че към 20.08.2023 г. са осчетоводени 2 бр. ДМА, на обща стойност 18330.16 лв.

При тази фактическа установеност, съдът като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и приложимия закон, достигна до следните **правни изводи**:

Въпросът за допустимостта на въззивната жалба е разрешен с постановеното Разпореждане № 193/26.01.2024 г., поради което същата подлежи на разглеждане по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК - въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, съставът на САС съобрази следното: Атакуваното съдебно решение е постановено от надлежен съдебен състав, в границите на предоставената му правораздавателна

компетентност и съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК, поради което **решението е валидно**. Произнасянето на СГС съответства на заявената за разглеждане молба за откриване на производство по несъстоятелност с правно основание чл. 625 ТЗ, поради което решението в обжалваната му част **е и допустимо**.

По останалите въпроси, съобразно разпоредбата на чл. 269 ал. 1 ГПК и при съобразяване на коректива, съдържащ се в разпоредбата на чл. 621а, ал. 1, т. 2 ТЗ, въззивния съд е ограничен от наведените с въззивната жалба доводи.

В разпоредбата на чл. 607а ТЗ са разписани материалноправните основания за откриване на производство по несъстоятелност: - състояние на неплатежоспособност и – състояние на свръхзадълженост (приложимо за ООД, АД и КДА). Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до това от основанията, което е посочено в сезиралата съда молба. В разглеждания случай молителят се е позовал на наличието на състояние на неплатежоспособност.

Неплатежоспособността е дефинирана в разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ и за такъв се приема търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: т. 1 - парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, т. 2 - публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или т. 3 - задължение по частно държавно вземане. Относима към дефинирането на това понятие е и разпоредбата на чл. 631 ТЗ, съобразно която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или, че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. При тази законодателна уредба правната теория и съдебната практика са възприели, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът би бил способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства, или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си наличието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата им пазарна стойност. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване в парични средства да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т.е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания.

Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни (текущи). Те от своя страна се подразделят

на четири групи – материални запаси (суровини, материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси), краткосрочни вземания (с падеж до 1 година), краткосрочни инвестиции (акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба) и парични средства (в брой или по банкови сметки). Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и, защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността (счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства). Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден (продаваем, събираем) в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ.

Доколкото понятието неплатежоспособност е правно, а не счетоводно, се налага при преценката за наличието на това състояние да бъдат изследвани правните елементи от фактическия му състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително (а не само счетоводно) ликвидните активи на длъжника.

При съвкупната преценка на събраните в хода на производството писмени доказателства и специални знания, посредством коментираното по-горе заключение на вещото лице, прави впечатление, че краткотрайните активи на дружеството към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, се състоят единствено от несъбрани вземания към клиенти и доставчици и други вземания, които са падежирали и са в значителен размер – общо 7560 хил.лв. Същевременно дружеството не разполага с краткотрайни активи като суровини, материали, продукция и стоки, т.е. с такива свързани или необходими за упражняване на пряката му търговска дейност. Не разполага и с парични средства в брой, както и с такива по банкови сметки. Не разполага и с инвестиции.

От друга страна показателят за абсолютна ликвидност се приема за особено показателен като характеризиращ платежоспособността на предприятието. При извършването на преценката за състоянието на длъжника обаче този показател не следва да бъде разглеждан изолирано, а заедно с останалите показатели за ликвидност. Както бе посочено при обсъждане на заключението на експерта, този показател при молителят за целия изследван период е в референтни стойности, което очевидно се дължи на несъбраните вземания на дружеството, доколкото същото не разполага с други краткотрайни активи – материални запаси и парични средства. В

референтни стойности е и коефициентът на бърза ликвидност, доколкото текущите активи, състоящи се от несъбрани вземания на дружеството, превишават текущите задължения. Именно поради недостига на парични средства, а за последния анализиран период и пълната им липса, както и поради липсата на краткосрочни финансови активи, показателят за незабавна ликвидност е извън препоръчителните стойности за целия анализиран период, а за периода преди подаване на молбата е със стойност нула. Поради драстични спад на паричните средства преди депозирането на молбата стойностите на коефициентът на абсолютна ликвидност е със стойност нула.

От събраните по делото доказателства не се установява дружеството да има имущество, което да може да бъде бързо осребрено и да послужи за удовлетворяване на текущите задължения. Не са налице такива данни и в хода на производството. Липсата на парични постъпления и материални запаси, водят до извод, че длъжникът е преустановил търговска дейност, такива твърдения са въведени и от самия него.

Както бе вече посочено, самото наличие на несъбрани вземания на дружеството на стойност надвишаваща размера на задълженията му е факт, който сам по себе си не би могъл да обоснове извод, че дружеството е платежоспособно. Това е така, защото е налице неяснота в каква степен и в какъв обозрим период тези вземания биха могли да бъдат реално събрани, при положение, че осчетоводяването им като краткосрочни е извършено на 30.06.2023 г., т.е. преди повече от 6 м., за могат да послужат за удовлетворяване на изискуемите му публични задължения. Не би могъл да обоснове извод за платежоспособност и факта на наличие на осчетоводена печалба – неразпределена и такава от дейността, макар и тя също да е в значителен размер – 5780 хил. лв. При липсата на парични средства на каса и по банкови сметки, както и при липсата на стоки, готова продукция и материални запаси, се налага извод, че отразяването на неразпределена печалба е извършено за целите на счетоводната отчетност, доколкото не е налице яснота къде реално би следвало да се намират тези парични средства, а и реалното наличие на такива не е било установено от експерта.

От обсъдените във фактическата установеност данни постъпили от НАП, БНБ и КАТ е видно, че в резултат на наложени запори за обезпечаване събирането на наличните публични задължения, е установена липса на авоари по единствената сметка на дружеството в „Айкарт“ АД и неустановено местонахождение на 1 бр. МПС. Налице са данни, че за периода 23.02.2023 г. – 23.08.2023 г. (датата на депозиране на молбата за откриване на производство по несъстоятелност) длъжникът е извършил последните плащания на задължения към доставчици, в размер на 439 хил.лв. като са налице неплатени изискуеми публични задължения общо в размер на 2026032.12 лв.

Съвкупния анализ на доказателствата и на обсъдените по-горе обстоятелства, съдът прави извод за влошено финансово-икономическо състояние на "Мит Фрукт 20" ЕООД, въпреки формално високите стойности на коефициентите за обща ликвидност и финансова автономност, последният дължащ се на счетоводно отразената печалба и въпреки извършени плащания към отделни кредитори след 28.02.2023 г., което покрива посочения в нормата на чл. 608, ал.1 ТЗ критерий за неплатежоспособност - да не е в състояние да изпълни свое изискуемо публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност. През три от годините от изследвания

период 2021, 2022 и 2023 г. дружеството не е разполагало с материални запаси при тенденция на намаляване на паричните средства в брой и по банкови сметки, при същевременно нарастващ размер на несъбраните вземания от клиенти и доставчици (към датата на молбата – 99.79 % от актива) и нарастващ размер на краткосрочните задължения (към датата на молбата – 23.75 % от пасива). Не разполага с бързоликвидни активи, с които да погасява текущите си задължения, вземанията му са с недоказана събираемост. Не са налице данни за реализирани приходи от оперативна дейност. Предвид на това съдът прави извод за траен характер на затрудненията му и недостатъчност на имуществото му за покриване на задълженията му без опасност за интересите на кредиторите му.

Досежно началната дата следва да бъде добавено и това, че тъй като за определянето ѝ се съобразява общото икономическо състояние на длъжника, чрез изследване на посочените по-горе показатели и момента на спиране на обслужването на задълженията, без тя да се идентифицира с конкретно извършено или неизвършено плащане към конкретен кредитор, в процесния случай тя може да бъде определена на 23.02.2023 г. Към тази дата дружеството не разполага с достатъчно парични средства и бързоликвидни активи, с които да е в състояние да покрие задълженията си, не осъществява стопанска дейност и не реализира приходи от такава, налице са публични задължения в голям размер, които длъжникът не е в състояние да плати.

С оглед на изложеното, съдът намира молбата за откриване на производство по несъстоятелност на "Мит Фрукт 20" ЕООД, за основателна, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което бъде постановено решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ.

Не се установява "налично имущество" по смисъла на чл. 632, ал. 1 ТЗ, притежавани от длъжника парични средства и други бързо ликвидни краткотрайни материални активи, които да послужат за заплащане на разноските, необходимо присъщи на производството по несъстоятелност в неговата първоначална фаза (така Решение № 163/06.02.2020 г., т.д. № 271/2019 г., ВКС, II ТО; Определение № 216/22.04.2021 г., т.д. № 1495/2020 г., ВКС, II ТО).

В указания от първоинстанционния съд по реда на чл. 629б ал. 1 ТЗ срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание и предприели активни действия да предплатят необходимата сума за разноси по производството като съдът е указал и последиците от неизпълнението на дадените указания. Ето защо решението следва да бъде постановено в хипотезата на чл. 632, ал. 1 ТЗ и производството следва да бъде спряно.

На основание 620, ал. 1 ТЗ "Мит Фрукт 20" ЕООД следва да бъде осъдено да заплати държавна такса за две инстанции в общ размер на 375.00 лв.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1571/15.12.2023 г., по т.д. № 1570/2023 г., на СГС, ТО, VI-22 с., с което е отхвърлена молбата на „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517 за обявяване неплатежоспособността му и откриване на производство по несъстоятелност **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2, с начална дата 23.02.2023 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото на „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2.

ПРЕКРАТЯВА дейността на предприятието на длъжника – „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2.

ОБЯВЯВА длъжника „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2, **в несъстоятелност**.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на длъжника „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2, на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2, в едномесечен срок от вписването на решението да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, на осн. чл. 632, ал. 6 ТЗ.

След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на длъжника.

ОСЪЖДА „МИТ ФРУКТ 20“ ЕООД, ЕИК 205920517, със седалище и адрес на управление с. Казичене, общ. Столична, ул. „В. Благоева“, № 2 **да заплати** по сметка на Софийски Апелативен Съд, сумата 375.00 лв., държавна такса за две инстанции, на осн. чл. 620, ал. 1 ТЗ, която да се събере от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото.

Решението подлежи на касационно обжалване, по реда и при условията на чл. 280 ГПК, пред ВКС на РБ, в 14-дневен срок от вписването му в ТР воден при АВ, на осн. чл. 613а, ал. 1 ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано и от трети лица, които имат вземане, произтичащо от влязло в сила съдебно решение или от влязъл в сила акт, установяващ публичноправно задължение, както и от трети лица, които

имат вземане, обезпечено със залог или ипотека, вписани в публичен регистър преди датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл. 613а, ал. 2 ТЗ.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ. Препис от решението да се изпрати незабавно за вписване в Търговския регистър воден при Агенцията по вписванията, на основание [чл. 624](#), вр. [чл. 622 ТЗ](#).

Препис от решението да се изпрати незабавно на Софийски градски съд, за вписване в книгата по [чл. 634в ТЗ](#).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____